

prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (jud: I. Chiroșca)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, I. Țurcan, L. Prutean)

ÎNCHEIERE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Drumuri Strășeni” și recursului declarat de Consiliul raional Strășeni, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Potîngă Victor împotriva Consiliului raional Strășeni și Societății pe Acțiuni „Drumuri Strășeni” cu privire la recuperarea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei din 20 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 30 iulie 2019, Potîngă Victor a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului raional Strășeni și SA „Drumuri Strășeni” cu privire la recuperarea prejudiciului material cauzat prin deteriorarea automobilului în sumă de 23 220 de lei și a prejudiciului moral în sumă de 5 000 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că la 13 iunie 2018 pe traseul r-nul Strășeni, s. Sireți în direcția mun. Chișinău, conducând regulamentar autovehiculul de model XXXXX XXXXX cu n/î XXXXX, a comis tamponarea cu partea din față cu un obstacol care s-a creat în urma deformării drumului cu o înălțime de 0,4 m.

A specificat că în rezultatul accidentului rutier automobilul a fost deteriorat, astfel fiindu-i cauzat un prejudiciu material considerabil.

Astfel, la 27 iunie 2018 a avut loc examinarea automobilului și conform Raportului de examinare a mijlocului de transport nr. 1106/18-D efectuat de “Expert Centru” s-a stabilit că pentru recondiționarea automobilului sunt necesare piese costul cărora este estimat în sumă de 17 305 lei și costul manoperei de 5 915 lei.

Totodată, la 12 iulie 2018, Potîngă Victor, a depus o plângere către SA „Drumuri Strășeni”, prezentând dosarul contravențional, cu indicarea mărimii prejudiciului material cauzat din cauza deformării drumului, prin care a solicitat identificarea persoanei responsabile pentru recuperarea prejudiciului.

Ulterior, la 27 iulie 2018 Potîngă Victor a depus o sesizare în adresa

Consiliului raional Strășeni cu privire la indicarea circumstanțelor pagubei pricinuite din cauza porțiunii de drum deformat și a solicitat identificarea persoanei responsabile pentru recuperarea prejudiciului.

A menționat că până la momentul depunerii prezentei acțiuni în judecată, nu a primit un răspuns la sesizarea depusă.

În drept, cererea de chemare în judecată a fost întemeiată în baza art. 2013, 2025, 2036 Cod civil, art. 5 alin. (2) - (3) al Legii drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995, art. 8 alin. (1), 13 alin. (1), 73 alin. (1), 75 alin. (2) al Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și Hotărârea de Guvern nr. 1468 din 30 decembrie 2016 privind aprobarea listelor drumurilor publice naționale și locale din Republica Moldova.

Prin hotărârea din 23 decembrie 2019 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat în mod solidar de la Consiliului raional Strășeni și SA „Drumuri Strășeni” în beneficiul lui Potîngă Victor, suma de 23 220 de lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 850 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub formă de taxă de stat și 5000 de lei cheltuieli de asistență juridică.

În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 20 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Consiliului raional Strășeni și s-a menținut hotărârea din 23 decembrie 2019 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

Prin prisma art. 19 alin. (1), 530, 1998 alin. (1) - (3), art. 2013 Cod civil, art. 4 alin. (2) și Legea privind descentralizarea administrativă, art. 8, 13 din Legea drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995, Colegiul a considerat că prima instanță legal și întemeiat a încasat în mod solidar de la Consiliului raional Strășeni și SA „Drumuri Strășeni” în beneficiul lui Potîngă Victor, suma de 23 220 de lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 850 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub formă de taxă de stat și 5000 de lei cheltuieli de asistență juridică or, din circumstanțele cauzei reiese că instanța de fond just a punctat că, Consiliului raional Strășeni a delegat responsabilitatea pentru starea tehnică a drumului L415 către SA „Drumuri Strășeni” în temeiul contractului de antrepriză nr. 04 din 02 mai 2018, încheiat în conformitate cu Legea nr. 131/2015 privind achizițiile publice, iar obligația răspunderii solidare pentru prejudiciul cauzat față de terți a luat naștere în temeiul pct. 11.2 din contractul nominalizat, Deci, atât Consiliului raional Strășeni cât și SA „Drumuri Strășeni” urmează să repare prejudiciului cauzat lui Potîngă Victor, în mod solidar.

Cu referire la argumentele apelantului referitor la mărimea prejudiciului și relevanța probei - Raportul de expertiză, întocmit la etapa extrajudiciară, instanța de apel le-a respins ca nefondate, reținând că apelantul nu le-a combătut prin careva probe justificative.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a examinat pricina în limitele pretențiilor înaintate de către reclamant, a verificat și a cercetat probele prezentate sub toate aspectele, dându-le o apreciere corectă și legală, având la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare.

La 30 decembrie 2020, SA „Drumuri Strășeni”, a contestat cu recurs decizia din 20 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanțele de judecată la examinarea

cauzei au dat o apreciere eronată probelor prezentate, concluziile instanțelor fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Totodată, s-a invocat că instanțele de judecată la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

La 15 februarie 2021, Consiliului raional Strășeni, a contestat cu recurs decizia din 20 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 20 octombrie 2020 și a expediat-o participanților la proces la 25 noiembrie 2020 (f.d. 186), însă la actele cauzei lipsesc date de recepționare a deciziei instanței de apel.

Astfel, recursurile declarate la 30 decembrie 2020 și 15 februarie 2021, sunt în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 8 decembrie 2020 instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 211), și la 25 martie 2021, Potîngă Victor a depus referință, prin care a solicitat respingerea acestuia ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Drumuri Strășeni” și recursului declarat de Consiliul raional Strășeni, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile ca inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele

indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Drumuri Strășeni” și recursul declarat de Consiliul raional Strășeni, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de SA „Drumuri Strășeni” și recursul declarat de Consiliul raional Strășeni, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Societatea pe Acțiuni „Drumuri Strășeni” și Consiliul raional Strășeni, împotriva deciziei din 20 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat